

ק ש ו ״ ת פיסך למ מ באר משה

ובלבד שלא יוליא חוץ מד' אמות, הא הוליא חייב חטאת. ולכן עדיין י"ל דגם להשחין צרכי ע"מ אסור מדרכך עכ"פ אם בני רגלים יולאים לרכ"ר.

לכאורה דין זה מפורש בגמרא (שירובין פ"ח א') דכל המשיין בכל הסוגי (שם פ"ח ס"ה) וע"כ עם המפרשים) יראה שאסור לשפוך מים בחצר אם אין בחצר ד' אמות, ואם בחצר ד' אמות שרי לשפוך כמה שרואה. ואם כן אם משחין צרכי ע"מ בו ד' אמות על ד' אמות כמו חצר של ד' על ד' אמות שרי ל' להשחין אעפ"י שבני רגלים רזין והולכת לרכ"ר, אבל בשאין לפניו ד' על ד' אמות אסור להשחין. ואם בחצר ד' על ד' אמות שרי להשחין אפילו אם בחצר מרוקף ברמפה אבן אחת גדולה (ראה במ"ב ס"ו שני"ז סק"כ), דרק לגבי ציב אמרו שלא יהא כציב מסילתן של עץ שאין במים ראויים לנלוט, משום שאופך המים ישר להציב (עין ס"ו שרי"ז ס"ב ובגמרא בגי'ל) אבל בחצר אין נפק"מ ודבריו החכמים נמשכה (שם פ"ח א') ודלא כחנניה (שם פ"ח ב') דחולק ומתחר אפילו בחצר, ואפשר שבצ"כ שאין לנו רכ"ר והכל רק ככרמליה וכו' ככרמליה שרי מותר להשחין צרכי סמוך לרכ"ר אפילו אם אין צרכי ד' על ד' אמות כמזוהר ברמז"ם (פע"י מבלי שנה כ"י י"ט) הובא בצ"ע (ס"ו שני"ז כוסע"י א' וס"ג) ומקורו בשבט (ק' ב') גבי ספינה כמו שבי' המ"מ (ברמז"ם שם) וראה שירובין (פ"ח א' חוד"ב בני חיימי). וכ"כ אין להקל כלל כמפורש ברמ"א (כוס"י שני"ז ובמנ"א צ"ח"ט ומ"צ שם) ועיי"ע צניזאר הלכ"ה (כוס"י ש"י ד"ה צרי"ב).

שאלה : מעשה בליל שבת בברוקלין באחד שהשתיין על כותל הבית וזב המי הרגלים למטה למקום הילוך הקארס והעגלות באופן שזב יותר מד' אמות ברה"ר. ונשאלתי אז אם כדין עשה

ומצאתי בחלי' רבא (ס"ו ש"ע אות ד') שכי' : כתב בשלפ"כ (דפוס זילנא דף ל"ב ע"א) מרי"א"ז אם עמד צרכי ומשחין ומתגלגלן ויורדין צרכי אסור. וי"ל אם מתגלגלן לברמליה עתה, שלא גזרו כחו ככרמליה ע"כ, וכן מלמדי בעב"ק (לברשבי"א) והוסיק, וכן המשחין צרכי ומתגלגלן לרשות היחיד אסור, ודוקא צמסחין צפי כציב המסור צרכי ופתוח לרכ"ר ואינו מכוסה או אפילו מכוסה ואינו משוך ד"א, ואם אינו מותר, שכבר נזכרו שכל החצר שיש בה ד"א שופך ונתן לה אפילו צריים ואפילו צימח התמוה ואפילו לא עשה לה גומא ע"כ. כרי כדבריו וחלי"א שכונתו לדעתו בגדולה. שוב ראיתי שער יתגר מצד מפורש צמארי (שירובין ל"ח ב' ד"ב לא יעמוד אדם) וז"ל: ומכל מקום אם היה עומד צרכי ומשחין צרכי, אלא שמתגלגלן ויולאין לרכ"ר או בצפוף, זה מותר, שכרי חזי שיש בה

השברתי שאסור לעשות כן, וזה החלי בעוה"י"ת.

א) תנן בהם (שירובין ל"ח ב') לא יעמוד אדם צרכי וישחין צרכי צרכי וישחין צרכי וכן לא ירוק, ר' יהודה אומר אף משתלש ירוק צפיו לא יכלך ארבע אמות עד שירוק, ולכאורה יש לדיוק מודקחי דמרה"י לרכ"ר או לביכף מרכ"ר לרכ"י לא ישחין הא צרכי ע"מ שרי לו להשחין אעפ"י שמשם יוצא לרכ"ר. אבל דיוקא דא עשות הוא, דכלא אמר רב יוסף (שם ל"ט א') השחין ורק מייב חטאת. וא"כ י"ל דלכן נקט רמב"ם דוקא מרכ"י לרכ"ר או חיפכה לפי דבכ"כ איכא אפילו חיצו חטאת דומיא דרישא דמנהני, דקחני צרישא עמד אדם צרכי ומתגלגל צרכי צרכי ומתגלגל צרכי